

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 1P/81/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6315209101
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patrícia Stýková
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2016:6315209101.1

Uznesenie

Okresný súd Brezno, v právnej veci navrhovateľa N. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XX, zastúpeného JUDr. Jurajom Žembom, advokátom, so sídlom AK Brezno, ČSA 5, proti odporkyni S. H., rod. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C., T. XX, o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému K. H., nar. XX.XX.XXXX na čas po rozvode, takto

rozhodol:

I. Okresný súd Brezno v y h l a s u j e, že nemá právomoc konať o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému K. H., nar. XX.XX.XXXX na čas po rozvode.

II. Konanie sa v časti úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému K. H., nar. XX.XX.XXXX na čas po rozvode z a s t a v u j e .

odôvodnenie:

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 11.12.2015 navrhovateľ žiadal, aby súd jeho manželstvo s odporkyňou rozviedol, a aby maloleté dieťa pochádzajúce z manželstva na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti odporkyne a jeho zaviazal platením výživného vo výške 90,- Eur mesačne, styk s maloletým dieťaťom nežiadal upraviť. Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že s odporkyňou nežijú v spoločnej domácnosti od marca 2014, spoločne nehospodária, on aj odporkyňa majú v súčasnosti každý iného partnera. Navrhovateľ žije a pracuje v Českej republike, v N., odporkyňa taktiež so spoločným synom žije v Českej republike, v T.. Navrhovateľ uviedol, že ich manželstvo s odporkyňou je do takej miery rozvrátené a vzťahy v ňom sú tak narušené, že toto už neplní ani jednu zo svojich funkcií.

Z obsahu návrhu vyplýva, že maloletý K. H., nar. XX.XX.XXXX sa nachádza v starostlivosti odporkyne, pričom spolu žijú v Českej republike, kde bývajú na adrese T., N. XXX.

Okresný súd Brezno sa zaoberal otázkou, či je v jeho právomoci konať a rozhodnúť o návrhu navrhovateľa týkajúceho sa úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému K. na čas po rozvode.

Podľa § 103 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), kedykoľvek za konania prihlíada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 prvej vety O.s.p., ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Podľa Článku 3 písm. d) Nariadenia Rady (ES) č. 4/2009 z 18.12.2008 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a o spolupráci vo veciach vyživovacej povinnosti, v členských štátoch je právomoc vo veciach vyživovacej povinnosti daná súdu, ktorý má podľa svojho právneho poriadku právomoc konať o rodičovských právach a povinnostiach, ak vec týkajúca sa vyživovacej povinnosti je spojená s týmto konaním, pokiaľ sa táto právomoc nezakladá výlučne na štátnej príslušnosti niektorého z účastníkov.

Podľa Článku 8 ods. 1 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 z 27.11.2003 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, súdy členského štátu majú právomoc vo veciach rodičovských práv a povinností k dieťaťu, ktoré má obvyklý pobyt v tomto členskom štáte v čase začatia konania.

Podľa Článku 17 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 z 27.11.2003 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ak sa začalo konanie na súde členského štátu vo veci, v ktorej podľa tohto nariadenia nemá právomoc konať, a ktorá patrí podľa tohto nariadenia do právomoci súdu iného členského štátu, súd aj bez návrhu vyhlási, že nemá právomoc.

Jednou zo základných podmienok, za ktorých môže súd konať je právomoc súdu. Splnenie tejto procesnej podmienky súd skúma v každom štádiu konania.

Podľa bodu 12 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 z 27.11.2003 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností (ďalej len „Nariadenie“), kritériá právomoci vo veciach rodičovských práv a povinností upravené týmto Nariadením sú tvorené tak, aby zodpovedali najlepšiemu záujmu dieťaťa, najmä kritériu blízkosti. Článok 8 Nariadenia ustanovuje základný princíp na určenie súdov členského štátu, ktoré majú právomoc konať vo veciach rodičovských práv a povinností, pričom Nariadenie určuje iba členský štát, ktorého súdy majú právomoc, ale neurčuje, ktorý súd v rámci tohto členského štátu je vecne a miestne príslušný; túto otázku ponecháva vnútroštátnym procesným normám. V zmysle Článku 8 Nariadenia je základným atribútom na určenie právomoci „obvyklý pobyt“ maloletého dieťaťa v čase začatia konania. Vychádzajúc z judikatúry Súdneho dvora Európskej únie sa „obvyklý pobyt“ má vykladať v tom zmysle, že tento pobyt zodpovedá miestu, ktoré odzrkadľuje istú mieru začlenenia dieťaťa do sociálneho a rodinného prostredia.

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaných právnych noriem. Konanie, predmetom ktorého je aj úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému K. na čas po rozvoде, sa začalo podaním návrhu na tunajší súd dňa 11.12.2015. Z dokazovania súd zistil, že maloletý sa dlhodobo zdržiava v Českej republike (a teda aj v čase začatia konania do súčasnosti). Vychádzajúc z uvedeného sa tunajší súd domnieva, že maloletý má svoj obvyklý pobyt v Českej republike, a teda podľa názoru tunajšieho súdu, súdy Slovenskej republiky (a teda ani Okresný súd Brezno) nemajú právomoc konať a rozhodnúť o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému K. na čas po rozvoде.

Pokiaľ ide o ďalšie princípy určenia právomoci vo veciach rodičovských práv a povinností vyjadrené najmä v Článkoch 9, 10 a 12 Nariadenia, súd má za to, že ani jeden z týchto princípov nie je možné v danej veci aplikovať. Súd konštatuje, že k presťahovaniu maloletého K. do iného členského štátu došlo pred viac ako troma mesiacmi, navyše vo veci starostlivosti súdu o maloletého K. zatiaľ súd nerozhodoval a teda nebol vydaný rozsudok týkajúci sa úpravy styku s maloletým, navyše potenciálny nositeľ práva styku s maloletým (navrhovateľ) má taktiež v súčasnosti obvyklý pobyt v Českej republike (Článok 9 Nariadenia), pričom maloleté dieťa nie je v Českej republike držané neoprávnene (Článok 10 Nariadenia). Čo sa týka Dohody o súdnej právomoci zakotvenej v Článku 12 Nariadenia súd poukazuje na to, že obidvaja manželia výslovne alebo iným jednoznačným spôsobom neprijali právomoc slovenského súdu na rozhodovanie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvoде v čase začatia konania. Odhliadnuc od tejto skutočnosti je súd toho názoru, že takáto dohoda by nebola v najlepšom záujme maloletého dieťaťa s poukazom na potrebu vykonávania dokazovania vo veci, najmä na zisťovanie pomerov maloletého dieťaťa, pomerov matky (odporkyne) a otca (navrhovateľa). Kritérium najlepšieho záujmu dieťaťa je pritom jednou z obligatórnych podmienok dohody v zmysle Článku 12 Nariadenia.

Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že právomoc konať a rozhodnúť o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému K. H., nar. XX.XX.XXXX na čas po rozvoде majú súdy Českej republiky, kde má maloleté dieťa svoj obvyklý pobyt. Preto tunajší súd vyhlásil, že nemá právomoc konať o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvoде a vzhľadom na to, že nedostatok právomoci je neodstrániteľným nedostatkom podmienok konania, konanie v časti úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po

rozvoďte zastavil. Súd poznamenáva, že ďalej bude pod sp. zn. 1P/81/2015 konať o rozvoďte účastníkov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je p r í p u s t n é odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Brezno (§ 374 ods. 4 O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.